No. 1627 Zaterdag 6 Maart 1915. 32ste Jaargang

# AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

## ONZE BEGROOTING

IN DE

## EERSTE KAMER.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen en beschouwingen.

Reeds sedert jaren werden er tot verbetering der toestanden in de kolonie Curaçao vele plannen beraamd, vele maatregelen voorgesteld en subsidiën verleend, doch de economische toestand blijft op bijna alle eilanden steeds ongunstig.

Voor een opgave van de bereids door het Moederland gebrachte offers hielden enkele leden zich aanbevolen.

Deze leden vroegen, of thans de Minister de redenen kan opgeven, waarom na een voortdurende daling van het aantal inwoners in de jaren 1901 tot 1909, daarna plotseling een vrij sterke stijging werd waargenomen. (Mem. Antw. aan de Eerste Kamer, begrooting voor 1914 blz. 2). Zoowel de geboorte- als sterftecijfers zijn in de Kolonie vrij hoog en het verschil tusschen beide geringer dan in vele andere landen.

Heeft het onderzoek naar eventueele misstanden bij de werving van arbeiders voor de naburige Zuid-Amerikaansche Republieken reeds plaats gehad? (T. z. p. blz. 3).

In de stukken van den Kolonialen Raad 1907|08, No. 29, worden vele opdrachten vermeld, aan den landbouwdeskundige gegeven; in 't Voorloopig Verslag der Tweede Kamer voor de begrooting van 1903 vindt men in een nota talrijke maatregelen aangegeven, die verbetering zouden kunnen brengen in de economische toestanden. Bedoelde leden zouden het op prijs stellen indien een overzicht kon worden verstrekt, in hoeverre aan deze verschillende wenken gehoor is gegeven, wat in verband daarmede is geschied en welke uitkomsten in de 12 jaren werden bereikt. Het handhaven van den landbouwdeskundige en van den adviseur voor de visscherij werd door hen, in verband met 't bovenstaande, dan ook wenschelijk geacht, en de vaste aanstelling van den eerstgenoemde toegejuicht.

Worden, zoo vroegen deze leden, de belangen der eilanden buiten Curaçao wel steeds in voldoende mate behartigd? En ware het niet wenschelijk, dat ook bevoegde bewoners dier eilanden, bekend met de locale toestanden en behoeften, hun stem in den Kolonialen Raad konden doen hooren?

Wordt wel voldoende partij getrokken van de bevoegdheden aan de Raden van Politie op die eilanden toegekend? en de hand gehouden aan de opvolging der voorschriften vervat in de art. 124, en volgende van het Regeerings-Reglement?

Kan aan eenig, zij het beperkt kiesrecht voor de benoeming van leden van den Kolonialen Raad nog immer niet worden gedacht?

WILLEMSTAD.

Verscheidene leden drongen aan op spoed bij de uitvoering van werken te Willemstad, vooral in verband met de opening van het Panamakanaal.

Ofschoon andere leden geen hoog gespannen verwachting hadden van den invloed van 't Panama-kanaal op het scheepvaartverkeer te Willemstad, betreurden zij het gesukkel bij de uitdieping van den havenmond in de Anna-baai, dat men had kunnen voorkomen. Zij zouden gaarne vernemen, of de werken tot verwijding en verdieping van den havenmond van Willemstad behoorlijk vorderden en hoopten dat de voor dit werk, naar 't scheen te kwader ure, aangeschafte zandzuiger bij het verdiepen van de Paardenbaai op het eiland Aruba alsnog nuttige toepassing zou kunnen vinden. In verband hiermede veroorloofden zij zich echter de vraag, of reeds was onderzocht of de daar te verwijderen specie zich voor opzuigen leent. Ook werd gevraagd of het rapport van Prof. Dr. KRAUS weldra kan worden tegemoet gezien, en of daaraan openbaarheid zal worden gegeven.

LANDBOUW.

In de primitieve wijze van cultuur, zoowel wat het klein-bedrijf als den plantage-bouw betreft, schijnt, zoo merkten enkele leden op, nog weinig verbetering gekomen, en toch is een rationeele bewerking van den bodem alleszins loonend te achten, wanneer slechts meerdere deskundige leiding werd toegepast, de ziekten beter werden bestreden en het „dryfarming"-stelsel met vaste hand werd doorgevoerd. Zal de Regeering voor de verschaffing van de noodige motorploegen zorg dragen? En zal gehoor worden gegeven aan de nuttige wenken, op het gebied van waterverstrekking door den ingenieur DUYFJES gepubliceerd? Wordt de uitbreiding van vestigingplaatsen voor den kleinen landbouw voortdurend trouw ter hand genomen? En wordt naar de voor dit klimaat meest geschikte cultures ijverig gezocht? Hebben onderzoekingen naar het „weiderecht" bereids tot een bevredigende oplossing geleid?

VEETEELT.

De veestapel, zoo meenden deze leden, gaat nog steeds achteruit en de zuivelbereiding laat nog immer veel te wenschen over. Zou daarom niet het oprichten eener kleine modelboerderij van gouvernementswege en daaraan verbonden Coöperatieve Zuivelfabriek overweging verdienen?

VISSCHERIJ.

Gaarne vernamen deze leden reeds thans iets van de plannen der Regeering tot bevordering der visscherij, waarvan sprake is in de Memorie van Toelichting (blz. 3). Deze tak van volksbestaan is ongetwijfeld voor uitbreiding vatbaar, vooral wanneer gebruik wordt gemaakt van de verschillende conserveerings-methoden. Is tot bevordering der teelt van oesters, schildpadden, sponzen, enz. wel bereids het mogelijke gedaan?

NIJVERHEID.

Men verheugde zich er over, dat de strooheodenindustrie in de laatste jaren een belangrijke bron van inkomsten was gaan vormen voor het arme deel der bevolking van Curaçao en vertrouwde, dat de Gouverneur der kolonie van de Regeering den noodigen steun mocht ondervinden, bij het treffen van maatregelen, die deze industrie tot nog verderen bloei kunnen brengen. Door de hulp der Regeering heeft deze industrie reeds een zekere vlucht genomen en nog is op dat gebied het laatste woord niet gesproken, vooral wanneer met meer kracht wordt gestreefd naar het verkrijgen van een voldoende hoeveelheid grondstoffen uit Suriname.

Voor soortgelijke bevordering komen, naar de meening van enkele leden, eveneens in aanmerking het maken van alpargatas (inheemsch schoeisel), coöperatieve touwslagerijen, sigaren- en sigaretten-fabricage, het maken van chutney, enz.

Ook de wenken van Pater EUWENS over de bewerking van sommige cactus-soorten verdienen, evenals de cultuur van kunstmatige parelen en de bereiding van looistoffen, een ernstig onderzoek.

ONDERWIJS.

Gewezen werd op de wenschelijkheid om bij het uitzenden van onderwijskrachten voor de kolonie nauwgezet te werk te gaan, opdat 't openbaar onderwijs, wat de leerkrachten betreft, niet bij het bijzonder onderwijs zou komen ten achter te staan. Verder werd bij het bespreken van de resultaten van het onderwijs in de kolonie gewezen op de moeilijkheid die voortvloeit uit de bestaande verordening, die het Nederlandsch als voertaal overal verplicht stelt. Het werd niet in het belang der bevolking geacht, dat de betreffende bepalingen streng werden gehandhaafd en men drong op minder toepassing aan.

Wat het Volksonderwijs aangaat ontvingen enkele leden gaarne eenige gegevens over het aantal kinderen, dat in de termen valt van schoolbezoek en eene mededeeling van het percentage daarvan dat eenig onderricht geniet. Zou daaruit de wenschelijkheid van leerplicht, verbonden met kostelooze schoolvoeding en kleeding, niet voldoende blijken? Een betere regeling van 't schooltoezicht mag worden verwacht van de benoeming van een inspecteur voor het onderwijs, waartoe de Minister schijnt besloten te hebben.

Is het wel noodig 't Papiëmentsch geheel te verwaarloozen, en moet voor de Bovenwindsche eilanden het onderwijs in het Engelsch niet in het belang der bevolking worden geacht.

PENSIONNEERING
VAN AMBTENAREN, ENZ.

Eenige leden konden zich niet vereenigen met verschillende uitspraken en meeningen die voorkomen in het „Rapport en advies omtrent de pensionneering van de ambtenaren en van de weduwen en weezen van ambtenaren in de West-Indische Koloniën (Tweede gedeelte), samengesteld door dr. P. VAN GEER, wiskundig adviseur van het departement van Koloniën en vonden zelfs sommige daarvan — men verwees o. a. naar de blz. 19 en 22 van genoemd rapport — met elkander in tegenspraak. Zij waren daarom van meening, dat men met het aanvaarden van de in dat rapport gemaakte conclusies voorzichtig moest zijn. Zij vestigden er voorts de aandacht op, dat in meerbedoeld rapport een blaam wordt geworpen op vrijwillige verzekering, welke huns inziens niet verdiend is.

UITGAVEN.

Eenige leden meenden in het algemeen te moeten waarschuwen tegen het opvoeren van de uitgaven voor de Kolonie en het daardoor schoeien van de huishouding van Curaçao op te groote leest. Het schijnt, meenden zij, wel eens uit het oog te worden verloren, dat het eiland Curaçao, dat bijna even groot is als de overige eilanden der Kolonie te zamen, een oppervlakte heeft niet grooter dan Zuid-Beveland en dat de geheele Kolonie nauwelijks 50.000 inwoners telt, waarvan er 30.000 op het eiland Curaçao en 15.000 in de hoofdstad wonen.

ARUBA.

Daar, volgens enkele leden, de armoede op dit eiland weer erge verhoudingen heeft aangenomen, hoopten zij, dat door rechtstreekschen steun en het zoeken van werkverschaffing daarbij lenigend zal worden opgetreden.

Tot verbetering van den landbouw is er nog weinig geschied en voor voldoende brandhout (o. a. door aanplant van guigi) nog steeds niet gezorgd; de veeteelt verkeert er in een betreurenswaardigen toestand. Verbetering van de haven zal de visscherij ten goede komen, waarom zij van het voornemen der Regeering om de zandophoopingen in de Paardenbaai weg te nemen, met genoegen kennis namen.

BONAIRE.

Deskundige leiding en meer wetenschappelijke kennis van de zoutfabrikage zouden, zoo meenden deze leden,

## DE VERVOLGING

DER

## Katholieke Kerk in Mexico.

In de jongste nummers van de „Petrusblätter" geeft Dr. J. M. een belangwekkende artikelenreeks over den toestand in Mexico.

Terwijl aller oogen in de wereld gericht zijn op den Europeeschen krijg, zoo ontleenen wij o. m. aan de artikelen, heeft op een ver verwijderd tooneel een vervolging plaats van de Katholieke Kerk, waarvan men de weerga zou moeten zoeken in Frankrijk en Portugal.

Hoe spaarzaam de berichten uit Mexico zijn, zoo zijn toch deze weinige voldoende, om zich een beeld te vormen van de schanddaden, welke in het laatste half jaar in de Mexicaansche republiek, onder heerschappij van volkomen anarchie, gepleegd worden; de Fransche Jacobijnen zijn niet verwatener tegen de geestelijkheid en trouwe Katholieken opgetreden.

Welk een slecht geweten de leiders der revolutie in Mexico hebben, toont hun kneveling van de pers; alle onafhankelijke bladen zijn onderdrukt tot op een na, dat betaald wordt door de revolutionnaire regeering. Des te ongestoorder en willekeuriger gelooven de machthebbers te kunnen heerschen. Het is een plicht geworden voor onze pers, om de algemeene aandacht op de gruwelen van Mexico te vestigen.

Hoe de zaken zich ontwikkeld hebben, is spoedig geschetst. Hoewel in Mexico het Katholieke geloof de godsdienst van bijna geheel het volk is, bestaat er sinds 40 jaar scheiding van Kerk en Staat. Reeds in 1856 werd de algeheele confiscatie van de kerkelijke goederen doorgevoerd en vijf jaar later verklaarde men ook de kerken en andere gebouwen van eeredienst tot nationaal eigendom. Het godsdienstonderricht werd uit de openbare scholen verbannen. In openbare instellingen mochten geenerlei godsdienstoefeningen meer plaats hebben. De staat heeft zich ook een uitgebreid recht van toezicht over de bijeenkomst in de gebouwen van eeredienst aangematigd; daarbuiten is den priesters iedere godsdienstige handeling verboden.

Van 1876 tot 1911 leidde de kleurling Porfirio Diaz bijna onafgebroken als president de lotgevallen van Mexico met nagenoeg onbeperkte macht. De dictator, die over het parlement, de regeering en gewapende macht beschikte, heerschte en bestuurde naar willekeur. Van hem, den grootmeester van een geheim anti-Katholiek genootschap, was geen vriendelijke verhouding jegens de Katholieke Kerk te verwachten. Het volksonderricht verleekte hij dan ook volkomen en drong den bijzonderen onderwijsinrichtingen de van alle Gods-idee ontdane officiëele programma's en leerboeken op. Hij weigerde hardnekkig aan de Katholieke Kerk het recht om eigendom te verkrijgen. Ondanks een wetgeving, welke aan een cultuurkamp zou doen denken, liet Diaz toch een „modus vivendi" tusschen Staat en Kerk uitwerken.

Het gemeenschappelijke samenleven van ordespersonen werd toegestaan. De Kerk betrachtte van haar kant groote terughoudendheid. Zij wist zich aan de verhoudingen aan te passen en was de beste steun van de staatsoverheid.

Voor den economischen bloei der republiek, waaruit nog kolossale schatten te halen zijn, heeft Diaz veel gedaan. In September 1910 vierde de tachtigjarige het eeuwfeest der Mexicaansche onafhankelijkheidsbeweging, welke eerst in het jaar 1821 met volle succes bekroond werd. Het feest werd een apotheose van den dictator zelf. Wie zou toen gedacht hebben, dat hij reeds acht maanden later de gedurende bijna 35 jaar uitgeoefende macht verliezen zou en uit zijn vaderland vluchten moest?

Op de verdrijving van den tiran volgde een lange strijd om de macht van Madero. Toen (1911) vereenigden Mexicaansche Katholiekenleiders onder goedkeuring van het episcopaat de Katholieke krachten tot een partij, de zoogenaamde „Katholieke en nationale partij." Hun uitgesproken doel was, het vaderland, zonder aanwending van gewelddadige middelen, een christelijke beschaving te verzekeren en te streven, naar afschaffing van de Kerk-vijandige uitzonderingswetten. Madero, een hartstochtelijk spiritist en zeer afkeerig van het Katholicisme, hoedde zich intusschen er wel voor, zich als sectaris kenbaar te maken, begroette integendeel met vreugde de nieuwe partij, welke dan ook tot zijne presidentsverkiezing medewerkte. Doch de Katholieken kwamen spoedig tot de overtuiging, dat zij van den nieuwen president Francisco J. Madero niet veel te verwachten hadden. De bisschoppen lieten echter niet na, den geloovigen gehoorzaamheid aan de bestaande overheid op het hart te drukken.

In Februari 1913 leed Madero de nederlaag en iets later werd hij vermoord. Huerta kwam aan het hoofd der republiek. Huerta was op den goeden weg om wat rust te brengen in dat door treurigen burgeroorlog zwaar beproefde land. Enkele streken in het Noorden volhardden wel in hun revolutionnair drijven; in het overige deel echter scheen eindelijk een keer ten goede in te treden.

Huerta opende het nationaal congres en beging daarbij de misdaad, den naam Gods aan te roepen en Mexico onder Zijn bescherming te stellen. Een deel der afgevaardigden schonk bijval, een andere groep begon spektakel te maken. Kort daarna maakte een gezantschap van de Noord-Amerikaansche en Mexicaansche „Tempeliers-vereeniging" zijn opwachting bij Huerta. Dat noodigde hem uit lid der vereeniging te worden, waarvoor deze zijne positie ondersteunen zou.

Huerta's antwoord was duidelijk; hij ontblootte zijn borst en toonde den heeren zijn scapulier.

„Dat is mijn onderscheidingsteeken," sprak hij tot hen, „en zoo ik al tot mijn leedwezen bekennen moet, daaraan niet altijd trouw geweest te zijn, zooals ik het had moeten zijn, kan ik het toch niet verwisselen met de insignes van een geheime secte, want ik wil leven en sterven als Katholiek."

Een tweede poging werd wederom door Huerta afgewezen.

Van dit oogenblik af was Huerta vogelvrij verklaard.

Meer dan 100 afgevaardigden trokken zich van hem terug. Aan alle kanten begonnen geheime intriganten te werken, gesteund door geheime secten van Noord-Amerika.

Huerta moest ten slotte in Juli 1914 het veld ruimen. De rebellengeneraals Carranza, Villa en Zapata, vooral de eerste, hebben het land ongeneeslijke wonden geslagen Zapata hield sinds 1911 de staten Morelos en Guerrero bezet. Zijne aanhangers hebben daar erge verwoestingen aangericht tot schade van de bezittende klassen, zonder zich echter tot vervolgingen van de Katholieken te laten voeren.

Villa en Carranza stelden openlijk zich tot taak, alle elementen van orde, het leger, de vermogende krin-

daaraan ongetwijfeld ten goede komen, waarom nogmaals werd aangedrongen op 't bouwen eener modelzoutpan voor het nemen van proeven aldaar. De verlenging van den steiger zou daaraan eveneens bevorderlijk zijn.

St. Eustatius.

De goede zorgen van den gezagvoerder hebben, naar de meening van enkele leden, de levensvatbaarheid eener katoen-cultuur aldaar afdoende bewezen. Verdere proeven in verband met de plantwijdte, de bemesting en de verschillende variëteiten dienen verder van gouvernementswege te worden genomen; de veelvuldige ziekten te worden bestreden. Een soort „Closed Season", als op het eiland St. Croix (Denemarken) en op St. Vincent (Engelsche Antillen) wettelijk is vastgesteld, zou de bestrijding dezer laatsten ongetwijfeld ten goede komen.

De wegen op dit eiland behoeven dringend verbetering en bij de toename van het transport door de oprichting der „Cultuur-maatschappij der Nederlandsche Antillen", is langs de hoofdwegen verharding noodig; zulke werkverschaffing zou tevens den inwoners ten goede komen. De in elk opzicht onvoldoende steiger dient flink te worden verlengd en zelfs meer dan de voorgenomen 23 Meter, door den gezaghebber en de Raden van Politie voorgesteld, doch door den Kolonialen Raad te Willemstad geschrapt. Een betere communicatie met de buitenwereld zal daaraan moeten gepaard gaan.

Door een formeele uitlegging van de betreffende bepalingen, waarbij landbouwgereedschappen worden vrijgesteld van invoerrechten, schijnen o. a. motors voor landbouwmachines, insecticides, enz. te worden belast, wat een bezwaar is voor den landbouw. Wijziging dier bepalingen in den geest waarin zij werden uitgevaardigd, werd dus noodig geacht.

In het thans heerschende gebrek aan pasmunt zou kunnen worden voorzien door daarop te rekenen bij het zenden van remises uit Curaçao.

Hoewel de Commissie van Rapporteurs van oordeel is, dat bij het onderzoek in de afdeelingen wel wat al te zeer in bijzonderheden is gestreden, heeft zij toch gemeend bovenstaande opmerkingen en vragen in haar verslag te moeten opnemen.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 29sten Januari 1915.

VAN LAMSWEERDE.
DRUCKER.
DE VOS VAN STEENWIJK.
STAAL.
ZIJLMA.

## De Nieuwe Begrooting voor het dienstjaar 1916.

Memorie van Toelichting.

§ 1.

Ter voldoening aan artikel 101 van het reglement op het beleid der regeering. heeft ondergeteekende de eer den Kolonialen Raad hierbij aan te bieden, het ontwerp-verordening tot voorloopige vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1916.

Terwijl bij de begrooting voor het dienstjaar 1915 een bedrag van f 1.141,793,— voor de uitgaven is toegestaan. wordt het totaal der uitgaven voor het dienstjaar 1916 gesteld op f 1.058,611,—.

De raming der uitgaven voor 1916 is alzoo f 83.182 — lager dan die voor **1915.**

Hierbij dient echter niet uit het oog te worden verloren, dat in het ontwerp geen uitgaven zijn voorgesteld voor de havenverbetering, voor nieuwe werken en voor buitengewoon onderhoud en herstelling der landsgebouwen, enz., op Curaçao, noch voor de verbetering van het visscherijbedrijf in de kolonie. Door ondergeteekende wordt daarover met den nieuwen directeur van openbare werken en met den adviseur voor visscherijzaken overleg gepleegd. De voor deze beide takken van dienst noodige credieten zullen bij nota van wijzigingen of bij suppletoire begrooting worden aangevraagd.

De voorloopige uitkomsten van den dienst 1914 wijzen uit, dat het totaal der uitgaven f 34.605,— beneden de raming is gebleven. Deze uitkomst is toe te schrijven aan de omstandigheid, dat tegenover het bedrag waarmede verscheidene artikelen der begrooting moesten worden overschreden, een grooter bedrag staat, dat op andere artikelen is overgebleven. Voor zooveel noodig meent ondergeteekende te mogen verwijzen naar den uitgewerkten en toelichtenden staat, bij het ontwerp gevoegd, in welken staat de overschotten en overschrijdingen zooveel mogelijk zijn toegelicht.

De ontvangsten worden voor 1916 geraamd op f 705 399,—, of f 26 680 lager dan voor 1915.

Om Uwen Raad in de gelegenheid te stellen de opbrengst der middelen in 1914 met de raming voor dat jaar en met de opbrengst in 1912 en 1913 te vergelijken, worden bij het ontwerp overgelegd de gedrukte stukken 5 en 6. Gedrukt 5 geeft tevens aan de verschillen tusschen de raming der middelen voor 1916 en die voor 1915, met toelichtingen.

Het is den ondergeteekende aangenaam te kunnen mededeelen, dat, ofschoon het jaar 1914 voor de kolonie, tengevolge van den Europeeschen oorlog en door gebrek aan regen, onder de meest ongunstige jaren kan worden gerekend, de opbrengst der middelen over het algemeen bevredigend kan worden genoemd. Voor zoover bekend, bleef de opbrengst slechts f 41 905, — beneden de raming.

Teleurstelling werd ondervonden met het middel „Uitvoerrecht van mijnproducten" alsmede met het middel „Concessierechten," welke middelen in het afgeloopen dienstjaar belangrijk minder hebben opgebracht dan de raming, en wel respectievelijk rond f 27 000,— en f 17 000,—.

Kortheidshalve meent ondergeteekende zich hier te mogen refereeren aan de gedrukken 5 en 6.

Zooals hiervoren vermeld, zijn geraamd voor 1916:

| | |
|---|---|
| de uitgaven op | f 1.058,611,— |
| de ontvangsten op | 705,399,— |

zoodat uit 's Rijks schatkist aan subsidie noodig zal zijn f 353,212,— of f 56.502,— minder dan voor 1915. Dit subsidie zal evenwel moeten worden verhoogd met het bedrag der uitgaven, welke eventueel bij nota van wijzigingen of suppletoire begrooting zullen worden voorgesteld.

# DE OORLOG.

De Duitsche blokkade heeft leelijke gevolgen gehad voor Duitschland zelve. Op voorstel van Engeland is er een algemeene blokkade afgekondigd van alle Duitsche havens. Deze virtueele blokkade zal hierin bestaan, dat alle schepen komend van Duitsche havens of met vracht bestemd voor Duitsche havens door de schepen der verbondenen zullen worden aangehouden en onderzocht. Al wat dienen kan tot voedsel wordt onverbiddelijk prijs verklaard.

De Ver. Staten van Noord-Amerika hebben nog getracht de zaak in der minne te schikken door voor te stellen: Duitschland zal ophouden met zijn mijnen en onderzeeërs te werken op open zee en alleen zijn havens verdedigen, de Verbondenen zullen, in ruil voor deze concessie, toestaan, dat de booten met voedingsartikelen voor de niet-strijdende bevolking van Duitschland rustig de havens kunnen bereiken. De Verbondenen willen niets van dit voorstel weten, dat feitelijk den handel van N. Amerika ten goede komt en Duitschland stijft in zijn verzet tegen de Verbondenen. 't Gaat dus hard tegen hard.

Het groote nieuws van den dag is deze week de opening der Dardanellen.

Een vloot van 40 groote en kleinere Fransche en Engelsche schepen heeft de forten der Dardanellen gebombardeerd, tot zwijgen gebracht en totaal vernietigd. Fransche en Engelsche vlaggen waaien van de ruïnen.

De zeestraat Dardanellen, welke de Egeïsche zee met de Zee van Marmora verbindt, loopt tusschen Europeesche en Aziatische kust met een breedte van 1200—2500 Meter en een lengte van slechts 71 K. M. Zij wordt verdedigd door 4 groote Turksche vestingen en aan weerszijden door verschillende kleinere forten en batterijen. Bij internationaal verdrag is het aan ieder oorlogsschip, van welke nationaliteit ook, verboden de Dardanellen te passeeren, wat door de buitengewone versterkingen ook vrijwel onmogelijk is gemaakt. Het moderne geschut der Fransche en Engelsche schepen kon echter deze forten beschieten zonder zelf onder vuur te komen.

Toen de groote forten op 18 K. M. afstands flink waren gehavend, kwamen de kleinere kruisers dichterbij, vischten de mijnen op en beschoten de forten en batterijen langs beide kusten. Op deze wijze gelukte het 25 K. M. door te dringen in de Dardanellen, en dezen derhalve voor een derde te openen. De rest volgt nu van zelf. De val van Byzantium, het oude Turksche rijk, is nu zoo goed als zeker. De Turken worden nu opnieuw verdreven uit Europa.

Wat al verrassingen brengt ons deze oorlog!

Maar de grootste verrassing, de vrede, staat ons nog altijd te wachten. Die kan alleen volgen op de algeheele uitputting van een, of van alle partijen. Het gaat er hard naar toe, dat in dezen oorlog geen der partijen zal winnen, maar allen de grootste verliezen te betreuren zullen hebben.

Deze week verloor Duitschland weer zeer veel manschappen tegenover de Russen; ook de Oostenrijkers blijven verre van fortuinlijk.

## DE ZEESLAG IN DE NOORDZEE.

Het is te begrijpen, dat de Engelschen juichen over hun overwinning ter zee, vooral ook wijl hun vloot slechts weinig verliezen heeft geleden. De Engelsche bladen noemen het resultaat van den strijd buitengewoon belangrijk. Vier Duitsche kruisers namen er aan deel, die te zamen alle bekende effectieve schepen van deze klasse in de Duitsche wateren vormden, uitgezonderd de „van der Tan", die, volgens een bericht van eenige dagen geleden, averij heeft beloopen.

Nu de „Blücher" gezonken is en twee andere schepen ernstig beschadigd zijn, is de sterkte van de Duitsche linie-kruiser-vloot tot op een paar schepen verminderd. Indien de „Derffinger" bij het gevecht de leiding had, mag men aannemen, dat de beschadigde schepen de „Seydlitz" en „Moltke" geweest zijn. In elk geval is het niet waarschijnlijk, dat de beschadigde schepen binnen korten tijd beschikbaar zullen zijn voor een nieuwen overval.

Bovendien zijn door dit gevecht de Duitschers verstoken van een snellen vleugel voor hun linie-vloot, indien zij ooit een beslissend gevecht mochten aandurven, waarbij het gaan zou over de heerschappij op zee.

Men gelooft, dat de „Blücher" een van de deelnemers geweest is aan den aanval op Scarborough. Dit verhoogt de voldoening over zijn ondergang.

De bladen spreken hun voldoening uit over de deelneming van den slagkruiser „New Zeeland" aan het gevecht, omdat dit de waarde toont van de hulp der koloniën aan het moederland verstrekt, want deze kruiser, die ook deelgenomen heeft aan het gevecht bij Helgoland, is een geschenk van Nieuw-Zeeland geweest.

In geheel Australië veroorzaakt de overwinning ter zee van Engeland dan ook de levendigste voldoening. Zij wordt beschouwd als Brittannië's antwoord „op den laffen en verachtelijken aanval op non-combattanten aan de Engelsche Oostkust", seint men uit Melbourne.

Voorts wijst de Engelsche pers nog met nadruk op het feit, dat het zeegevecht van 24 Januari was een eerlijke, open strijd, zonder gebruikmaking van verraderlijke onderzeeërs of vliegtuigen.

Zooals het den overwinnaar betaamt zijn er onmiddellijk reddingspogingen in het werk gesteld door de Engelschen, toen de „Blücher" zonk en niet minder dan 123 officieren en manschappen van dat Duitsche schip zijn met levensgevaar voor de Engelsche matrozen gered van verdrinken.

In New-York wordt het Britsche succes ter zee begroet als een bewijs, dat Engeland gereed is om met de Duitsche vloot den strijd aan te binden, zoodra deze haar schuilplaats believt te verlaten, en dat het den uitslag onmiddellijk onder de oogen durft zien.

De „N.-W. Times" zegt: „De Britsche marine is bijkbaar klaar wakker."

De „World" verklaart: „De zeemachten der bondgenooten of de Britsche marine zullen menig verlies kunnen lijden gelijk dat, hetwelk thans hun vijand trof maar de Duitsche zeemacht kan het niet."

Zelfs de Duitsche bladen hebben stof tot juichen. De berichten melden, dat de Engelsche vloot heeft moeten terugtrekken en dat er een Britsch schip is gezonken. Het laatste is waarschijnlijk niet juist. Overigens wijzen zij op de groote overmacht van het aanvallend Britsch eskader, dat desniettemin heeft moeten terugtrekken (?)

Naar uit Londen wordt gemeld, zijn alle Engelsche oorlogsschepen, die hebben deelgenomen aan het gevecht behouden teruggekeerd.

De liniekruiser „Lion", die op sleeptouw was genomen door de „Indomitable", was getroffen door een granaat beneden de waterlinie, waardoor eenig water was binnengestroomd. De torpedojager „Meteor" werd op sleeptouw genomen door den torpedojager „Liberty". Beide schepen werden op hun terugtocht beschermd door een sterk escorte torpedojagers. De herstellingen kunnen spoedig worden uitgevoerd.

Omtrent de geleden verliezen meldt de Britsche admiraliteit; Op de „Lion" 17 man gewond; op de „Meteor" 4 man gedood, 1 gewond. Men gelooft niet, dat er nog andere verliezen zijn, maar indien zulks wel het geval blijkt, zullen zij onmiddellijk openbaar worden gemaakt. Zoodra sir David Beatty's rapport inkomt, zal een uitgebreider verslag worden gegeven.

Aan Duitsche zijde houdt men nog altijd vol, dat ook een of meer Engelsche schepen zijn ondergegaan. Over het zeegevecht bij Helgoland verbloemt de Engelsche admiraliteit, zegt men te Berlijn, de waarheid, als zij beweert, dat er geen Engelsch schip is vergaan. Daartegenover wijst de Duitsche pers er eenstemmig op, dat een der Engelsche slagkruisers door een Duitsche torpedoboot met twee torpedoschoten werd opgeblazen. De ondergang is ook door een zich in de buurt bevindend Duitsch luchtschip geconstateerd Volgens berichten van Duitsche ooggetuigen zijn twee Engelsche torpedojagers in den slag bij Helgoland gezonken en zijn andere Engelsche schepen, die aan het gevecht deelnamen, zwaar beschadigd. Zoo zou vanuit een Duitsch luchtschip het omvallen van masten en het vernielen van schoorsteenen zijn waargenomen.

Uit Engelsche officieele berichten en de mededeelingen van neutrale ooggetuigen blijkt evenwel, dat men zich aan Duitsche zijde hieromtrent vergist. Er is geen enkel Britsch vaartuig ten gronde gegaan.

Een bericht uit Berlijn zegt nog: „Voor zooveel er tot dusver berichten zijn gekomen over den slag, schijnt het een gevecht geweest te zijn tusschen twee slag-liniën, dat zich in den oostelijken koers ontwikkelde. Het kan geen verwondering wekken, dat uit deze koersrichting door de Engelschen geconcludeerd wordt tot een terugtrekken van de Duitschers, maar feitelijk waren voor de keuze dezer richting door den Duitschen admiraal slechts tactische en artilleristische overwegingen beslissend."

Hier hebben misschien beide partijen gelijk; geen van beide is op de vlucht gegaan, maar zij hebben zich voorzichtiglijk teruggetrokken.

Nog zijn 200 overlevenden van de „Blücher" door een schip naar Engeland gebracht en naar Edinburg gevoerd. Te Leith kwamen er ook 50 aan, waaronder 23 gewonden.

---

gen en voor alles de Katholieke Kerk te vernietigen.

Villa is de belichaming van het bruut geweld. Van athletische gestalte, man van groote militaire begaafdheid, was hij aanvankelijk in dienst van Carranza, tot hij zich in Zacatecas tot onafhankelijk hoofd van dezen staat proclameerde, om daar op zijn ruwst huis te houden.

Het gelukte generaal Carranza, een gewetenloozen intrigant, het schuim des volks voor zijn vaan te winnen. De schandelijke jacht op het „zwarte wild", welke hij met zijne naar bloed en buit begeerige benden organiseerde, werd begonnen onder de valsche beschuldiging, dat de bisschoppen deel zouden gehad hebben aan de samenzwering tot den val van Madero en dat zij Huerta ondersteund hadden. Even slim gevonden was de bewering, dat de aartsbisschop van Mexico generaal Huerta beduidende geldmiddelen ter beschikking gesteld had. Men hitste verder het gepeupel op tegen Kerk en geestelijkheid, met de bewering, dat de Kerk onmetelijke rijkdommen had opgestapeld, terwijl in werkelijkheid de bijdragen der geloovigen voor de kosten van eeredienst en school nauwelijks voldoende waren en kerkelijk vermogen niet voorhanden was

Gruwzame vervolgingen hadden de Mexicaansche Katholieken sedert Mei 1914 te verduren. De bedoelingen van die schelmen kan men begrijpen uit een decreet, dat de gouverneur van Nuevo Leon den 14en Juli 1914 „in het belang van de openbare welvaart en met betrekking tot de onverzuimbare plichten van moraliteit en rechtvaardigheid" afgekondigd heeft. De Mexicaansche geestelijkheid werd daarin „als een verderfelijke factor der wanorde en tweedracht gedurende heel het nationale leven" van de republiek belasterd. Zijne geestelijke zending buiten rekening latend, zou de clerus slechts bezorgd geweest zijn, de gezamenlijke politiek van het land in zijne handen te krijgen en zou tot dit doel altijd de reactionnaire en despotische regeeringen begunstigd hebben. Zoo zou de clerus geworden zijn tot een gevaar voor de moraliteit in Mexico. Daarom zou de opheffing van den biechtstoel en van de vrije scholen een „werk zijn van sociale wedergeboorte". „In de Katholieke colleges wordt de waarheid vervalscht en de reine, eerlijke ziel der kinderen bedorven."

De nieuwe regeering wilde echter volstrekt niet de vrijheid van geweten aantasten. Om dit te bewijzen, verordende de gouverneur het volgende: in Monterey, de hoofdstad van den staat Nuevo Leon, moeten vijf kerken openstaan, maar slechts van 6 uur 's morgens tot 1 uur 's namiddags. Het biechten is streng verboden. Vóór de godsdienstoefening mogen de klokken niet geluid worden, maar alleen bij burgerlijke feestgelegenheden op last van den gouverneur. Alle Katholieke colleges werden onderdrukt. Alle Katholieke wereldgeestelijken en de Jesuïeten, van welke natie ook, werden uit den genoemden staat uitgewezen.

In Zacatecas werd 23 Juni de geestelijke Verlarde door de Carranzisten beroofd en vermoord. Daags daarop drongen de revolutionnairen in het college der Christelijke schoolbroeders en schoten den directeur en een anderen schoolbroeder, evenals den kapelaan der inrichting neer. De andere broeders werden in de gevangenis smadelijk mishandeld.

Den 25en Juni werden alle priesters der stad in hechtenis genomen. Zij moesten een losgeld van 100 000 peso's betalen. Met moeite brachten offervaardige Katholieken de geheele som te zamen. De verdrukkers namen het geld aan, logen daarna echter, dat het slechts 80.000 peso's geweest waren. Zoo moest men weder 20.000 peso's bijeenbrengen. De 35 geestelijken werden nu op karren naar de grenzen gebracht. Doch vóór men hen vrij liet, moest de Katholieke bevolking van een grensstad nog 5.000 peso's betalen.

In het hospitaal te Guadeloupe (Zacatecas) doodden de revolutionnairen vele gewonden en zieken, onder wie ook een priester. Niet zelden werden nonnen het offer van de onmenschen. De bisschoppen wierp men in de gevangenis of dwong hen tot de vlucht. Waardevolle bibliotheken en kunstvoorwerpen werden beschadigd ofwel geheel vernield. De prachtige Madonna van Murillo, een geschenk van keizer Karel V aan de kathedraal van Gadalajara, werd uit de kerk geroofd.

Nadat Carranza den 19den Augustus in triomf de stad Mexico was binnengetrokken, voerde hij aanstonds zijn „hervorming" door. Alle eigendommen van de geestelijkheid werden in beslag genomen, het beheer der kerken werd aan eenige verloopen geestelijken overgelaten Met de leiding van het aartsbisdom werd een man naar het hart van Carranza belast. Zeventig der aanzienlijkste Katholieke families moesten hun huizen verlaten, opdat de revolutionnaire benden het zich daarin gerieflijk zouden kunnen maken.

Zelfs in Mexico gaf Villa, de waardige compagnon van Carranza, meisjesinstituten aan zijn bandieten prijs; onderwijzeressen van een klooster werden met geweld ondergebracht in een huis voor officieren en aan alle gruwelen overgeleverd Niet beter handelde men met kloosterzusters. De priesters werden bespot, geslagen en tot den onteerendsten arbeid gedwongen.

Van de kerken werden paardenstallen en danszalen gemaakt. Openbare deernen werden op de altaren gezet en echte orgieën werden gehouden. De biechtstoelen dienden in het beste geval tot brandhout. Met de heilige gewaden bekleedden de bandieten hun paarden of zij kleedden zich zelf als priester en lieten zich met schaamtelooze vrouwen in den arm fotografeeren; de portretten werden daarna als „bewijs" voor de onzedelijkheid der geestelijkheid ten verkoop aangeboden.

Door welke geesten de systematisch voortgezette vervolging van de Katholieken in Mexico geleid wordt, is gemakkelijk te begrijpen, wanneer men weet, dat het plan tot de godsdienstvervolging van Villareal, den militairen gouverneur van Nuevo Leon, een leerling van Ferrer, uitgaat.

Zeer teekenend is, dat slechts de Katholieken zulke bloedige vervolgingen te lijden hadden, terwijl de bedienaren van andere godsdiensten niet in 't minst werden lastig gevallen en hunne kerken onaangetast bleven.

In Juli 1914 teekende het gezamenlijke Episcopaat van Mexico op plechtige wijze verzet aan tegen de volkomen ongerechtvaardigde vervolging.

Paus Benedictus XV richtte 25 October tot den aartsbisschop van Mexico, Mora y del Rio, en de andere bisschoppen der republiek een schrijven, om hen en de zoo zwaar beproefde Katholieken te troosten, hen tot geduldig verdragen en vertrouwen op Gods hulp op te wekken.

Zonder Zijn eigen benarden toestand in aanmerking te nemen, zond Hij ook een beduidende som, om den van alle subsidies beroofden clerus en den verdreven kloosterbewoners een eerste hulp te doen toekomen.

Een detachement van het Roode Kruis met automobielen wachtte op de Victoria pier aldaar de gewonden op, die direct naar Edinburgh Castle werden vervoerd.

Het keizerlijk Duitsche gezantschap alhier bericht het volgende:

Dat van een vervolging van de Duitsche schepen in het geheel geen sprake kan zijn, is reeds hieruit duidelijk, dat het, bij de groote snelheid van de Britsche schepen technisch en tactisch mogelijk zou zijn geweest, de Duitsche kruisers dicht op het lijf te komen, om er jacht op te maken en ze eventueel te vernietigen."

In het voorloopig rapport door de Britsche admiraliteit van den vice-admiraal Sir David Beatty ontvangen, wordt echter met geen woord melding gemaakt van verlies van schepen aan Engelsche zijde. Wij laten dit rapport hier volgen:

„De flottille torpedojagers, welke Zondag tegen half acht in den morgen patrouilleerde, bemerkte een vijandelijke macht, welke volgens ontvangen rapporten bestond uit vier slagkruisers, zes lichte kruisers en eenige torpedovernielers. Toen men ze voor het eerst opmerkte bevonden zij zich op ongeveer 14 mijlen O.Z.O. van het eskader slagkruisers. Door middel van signalen ontving de flottille torpedovernielers bevel den vijand te achtervolgen en rapport uit te brengen omtrent zijne bewegingen, want blijkbaar begon hij in O.Z.O. richting te wijken.

De tweede afdeeling der slagkruisers ontving last Oostwaarts te stoomen ten einde een vrije positie te verzekeren en zoo mogelijk den vijand af te snijden. Weldra outstond er een hardnekkige achtervolging; de snelheid werd tot 28 en 29 knoopen opgedreven en langzamerhand werd de vijand ingehaald. Op een afstand van ongeveer 18000 yards werd een langzaam en goed volgehouden vuur geopend. Op 17000 yards afstand begonnen wij te treffen. De vijand beantwoordde ons vuur. Daar de „Li n" en de „Tiger" aan de spits van het overige deel van het eskader voeren, waren zij gedurende eenigen tijd alleen in actie, en bijgevolg blootgesteld aan het aanhoudende vuur van den vijand, in het bijzonder de „Lion" welk schip dan ook te lijden had. Andere schepen, die eveneens naderbij kwamen, geraakten ook in strijd met den vijand. De Duitsche flottille torpedojagers was opgesteld aan stuurboordzijde der kruisers en hun aanval was om ongeveer elf uur afgeslagen. Ongelukkigerwijze beschadigde een goed gericht schot een van de tanks der „Lion", waardoor de machine stilstond. Terzelfder tijd werden vijandelijke onderzeeërs opgemerkt aan den boeg, en het roer werd omgeslagen teneinde hen te ontwijken.

De „Blücher" bevond zich thans in een gevaarlijke positie. Haar snelheid was verminderd en de „Indomitable", die naderbij was gekomen, ontving bevel haar vernieling te voltooien. De rest van het eskader moest de vijandelijke achterhoede aanvallen. De „Lion" geëscorteerd, wendde zich naar het Noordwesten, met behulp van een machine. Ik bracht mijn vlag over naar een van de torpedovernielers, aldus rapporteert de vice-admiraal, en vervolgens naar de „Prinsess Royal." Door de schade, welke aan de tank van de „Lion" was aangericht door een ongelukkig schot, waren wij zonder twijfel buiten staat een grootere overwinning te behalen. De tegenwoordigheid der vijandelijke onderzeeërs noodzaakten ons de actie af te breken. Het resultaat der actie was, dat de „Blücher" was gezonken; twee andere slagkruisers waren hevig door de vlammen aangegrepen en ernstig beschadigd. Duitsche gevangenen melden, dat ook de „Kolberg" in den grond was geboord door extra salvo's van ons eskader.

Ten slotte waren ook de machines aan stuurboordzijde van de „Lion" onklaar, en de „Indomitable" nam haar op sleeptouw en bracht haar in de haven. De schade, aan de „Lion" en aan de „Tiger" veroorzaakt, is niet ernstig en kan binnenkort hersteld zijn. De overige schepen van het eskader waren niet vertrokken. De verliezen zijn zeer gering. Het gedrag der officieren en manschappen was gelijk men dat slechts kon verwachten. Lof komt toe aan de mannen van de machinekamer voor de goede wijze, waarop zij hun schip lieten loopen."

Thans komen ook verhalen van Engelsche zeelieden, die het zeegevecht van Zondag bijwoonden, voor den dag. Ze zijn allen van opinie, dat het aan Duitsche zijde meer leek op een wedstrijd wie het snelst kon varen, dan op een strijd. Een officier vertelde, dat de Engelschen geen kans zagen om de Duitsche schepen spoedig te doen stoppen en een gevecht te beginnen. De „Blücher" was reeds in het begin van het eindelijk losbrekend gevecht, lamgeschoten, maar 't duurde nog wel een uur voor het schip zonk. Gedurende het zinken werd er nog met kanonnen gevuurd. Het was een vreeselijk schouwspel die honderden drenkelingen te zien drijven en spartelen.

Aan de „Liberty" werd geseind alle reddingsbooten uit te zetten. Juist toen dit geschied was verscheen een Duitsche æroplane boven de Engelsche schepen en begon bommen te werpen, in den wilde weg. Dit bemoeilijkte het reddingswerk, dat eindelijk moest ophouden, toen er een tweede Duitsche æroplane 't zelfde ging doen

Nog verklaren zeelieden, die aan het treffen in de Noordzee deelnamen, dat de toestand van de Duitsche kruisers „Seydlitz" en „Derfflinger" hopeloos was tegen het einde van den slag. Men gelooft, dat de „Derfflinger" van achteren werd getorpedeerd. Eenige Duitsche torpedojagers waren geheel buiten dienst gesteld, en zijn misschien wel gezonken, alvorens zij de haven konden bereiken.

De correspondent van de „Daily Chronicle" te Kopenhagen meldt, dat in den zeeslag behalve de „Blücher", welke verloren ging, drie andere Duitsche oorlogsschepen beschadigd werden. De „Derfflinger" leed ernstig van het vuur en wordt thans te Hamburg gerepareerd. De „Seydlitz" en de „Moltke" liggen te Cuxhaven, eveneens in beschadigden toestand. Meer dan 200 gewonde Duitsche zeelieden zijn door Hamburg getrokken.

Te Berlijn spreekt men tegen, dat ook de „Kolberg" zou gezonken zijn, gelijk in het rapport van den Engelschen admiraal David Beatty over het zeegevecht in de Noordzee beweerd werd op grond van mededeelingen van krijgsgevangenen van dat schip. Dit bericht, seint men uit Berlijn, is volgens vertrouwbare mededeeling onjuist; want volgens het officiëele bericht zijn alle schepen, die aan het gevecht deelnamen, in de Duitsche havens teruggekeerd, met uitzondering van den slagkruiser „Blücher".

Volgens berichten droegen de Duitsche zeelieden, bij het zinken van de „Blücher", in zee drijvende, bijzondere reddingsapparaten bij zich Allen waren voorzien van de gewone kurken reddingsgordels, maar tevens hadden ze, aan de schouders vastgehouden, een soort elastieken kraag om. Die dingen konden zeer snel door de dragers opgeblazen worden.

Het luchtpijpje zit zoodanig, dat het vóór den mond van den drager reikt. Er was een zware straf uitgevaardigd voor het verliezen of niet dragen dier toestellen.

Volgens de „N. Crt." meldt de „Daily Telegraph", dat, nu de bemanningen der Britsche schepen, die aan den zeeslag deelnamen, terug gekeerd zijn, kan worden geconstateerd, dat met uitzondering van de „Meteor", er op geen der lichte kruisers verliezen geleden zijn. De „Arethusa" gaf de „Blücher" met 2 torpedo's den genadestoot. De Duitsche zeelieden stelden zich op een rij langs de verschansing, namen de petten van het hoofd en riepen toen het schip zonk: „Hoch!"

Onder de geredden bevonden zich acht officieren, die de bemanning van de „Arethusa" horloges, ringen en geld opdrongen, uit dankbaarheid voor hun redding. De manschappen vroegen om cigaretten, welke hun door de Britsche zeelieden hartelijk verschaft werden. De officieren dineerden in de zaal voor de officieren, waar het gesprek weldra algemeen was.

De „Aurora" hield zich bezig met de „Kolberg". Het eerste schot reeds trof de „Kolberg" middenscheeps, waardoor de middelste schoorsteen verwoest werd, benevens eenige kanonnen. Het laatste dat men van de „Kolberg" zag, was, dat het schip zonk. (Zie boven).

Een bijzondere correspondent van de „Times" had te Edinburg een onderhoud met eenige gewonde zeelieden van de „Blücher". Zij spraken vrijuit en zeiden, dat het schip trilde en schudde bij het afvuren der eigen kanonnen en door de doodende uitwerking van de Britsche kanonnen. Aan boord van de „Blücher" hadden ontzettende tooneelen plaats gehad.

De kanonnen werden van de affuiten geslagen, alle manschappen, die de kanonnen bedienden, werden gedood, velen snelden van het dek, uit ernstige wonden bloedend. Anderen werden als vliegen van het dek geveegd. Overal zag men bloed druipen.

Degenen, die het bevel voerden, verloren het hoofd, met het gevolg, dat er groote verwarring outstond. Een der gewonden zeide op treurigen toon: „Onze marine is jong, de uwe heeft meer ervaring.

De mannen verlieten 't schip op ordelijke wijze.

---

## Berichten uit de Kolonie.

### Mgr. Vuylsteke.

Donderdag ll. mochten wij de beste berichten ontvangen omtrent onzen Bisschop. Monseigneur blijft zich verheugen in een uitstekende gezondheid, terwijl het klimaat reeds milder wordt en de ergste kou dus geleden is. Over medewerking valt niet te klagen. Wel is het een zwaar werk telkens nieuwe parochies te bezoeken en opnieuw hetzelfde te herhalen, wat al meer dan honderd maal verteld is, maar de hoop op succes houdt er den moed in.

Einde Februari was de Apostolisch Vicaris in het automobielenland, in Detroit.

### Goede berichten.

De laatste hand wordt gelegd aan het Fratershuis op Bonaire, terwijl ook dat op Aruba zal worden af gebouwd.

Deze week is men begonnen de rectorswoning van het St. Elizabeths gasthuis voor den grond te gooien en is men bereids bezig het laatste gedeelte van het nieuwe ziekenhuis af te bouwen.

Nu nog de nieuwe kerk op De Noord en op San Matheo en alles is weer all right!

### Van een pakje en een brief.

Maandag werd bij ons een pakje bezorgd *van Hr. Ms. Heemskerck*, voor de Redactie. Hé, wat zou dat zijn? dachten we Voor Sinterklaas is het te laat en voor 1 April nog te vroeg We werden nieuwsgierig en braken de envelop open van bijgaanden brief:

Curaçao, 28 Februari 1915.

Mijnheer de Redacteur!

Naar aanleiding van het stukje in Uw veel gelezen blad, getiteld: „Hm. Jacob van Heemskerck" en waarin de wensch uitgesproken wordt „de ware Jacob voorloopig te Curaçao te mogen houden" zenden de ondergeteekenden U hiernevens EEN WARE JACOB in den waren zin des woords.

Voor eventueel verdwijnen kan UEd. dan zelf zorg dragen.

Eenige Schepelingen van de „ware Jacob."

Ja, daar zaten we nu, niet veel wijzer dan vroeger; wij wisten alleen, dat in het pakje een *ware Jacob* verscholen zat. Maar wat zou dat zijn? We verbraken de deftige lakken en zegels, maakten de touwen los en daar lag de ware Jacob voor ons midden in de ze-melen: Een moorekop met witten baard en zwarte schitteroogen. In zijn tulband stond geschreven: „*Je suis le vrai Jacob*", en op zijn boordje aan weerszijden met groote letters: JACOB, JACOB.

Jongens, jullie hebben gelijk; 't is 'm, de oude vader Jacob, je ware.

Weest niet bezorgd: de redacteur der *Amigoe* rookt geen vuile pijp, toch zal deze WARE JACOB niet verdwijnen van het redactie-bureau, maar zorgvuldig bewaard blijven als aandenken.

Uw geestige mop zal medewerken het verlangen der Curaçaosche bevolking om de *Jacob van Heemskerck* nog wat langer hier te mogen houden, meer bekend te maken.

Daarvoor onze dank!

### Politieposten.

Het was ons een ware voldoening te vernemen, dat sinds 1 Maart een politiepost gevestigd is op *Dominguito*. Deze nieuwe vestigingsplaats zal vele nieuwe bewoners lokken en grenst onmiddellijk aan *Koraal Specht* en *Salinje*.

We zijn der Autoriteiten dankbaar voor dezen maatregel, welke orde en rust zal handhaven in deze wel wat afgezonderde buurten.

Ook de politiepost op de *Kleine Werf* zal dezer dagen weder betrokken worden, nu het gebouwtje opnieuw is opgetrokken in de nabijheid der loodsen van de Curaçaosche Handel Maatschappij.

### Voor de Armen.

De voetbalwedstrijd heeft nog 64 Gld. schoon geld opgebracht voor de armen Bravo!

In achterstaande advertentie kan men lezen, dat de Commissie, welke hier geld collecteerde voor het *Koninkijk Nationaal Steun Comité*, besloten is, op verzoek uit Nederland zelf gedaan, verdere collecte te staken en het gelnde geld, voor zoover nog niet verzonden, weer terug te geven aan de schenkers.

Deze houding der Heeren van de Commissie is uiterst correct. Zij houden zich strict aan hunne vrijwillig op zich genomen verplichting.

Wij wagen het echter toch nog een beschouwing er aan vast te knoopen.

De beweegreden, waarom Z. Ex de Minister van Koloniën aanried geen geld meer naar Nederland te zenden, was de armoede in de Kolonie zelve; Eenzelfde reden heeft het K. N. S. C. bewogen van verdere aanvaarding van gelden uit Curaçao af te zien;

Ten slotte is om de armoede in de Kolonie een Commissie benoemd in Nederland om aldaar gelden in te zamelen voor de armen van Curaçao Aruba en Bonaire. Jhr. J. O. DE JONGH VAN BEEK EN DONK, de Voorzitter dezer Commissie, heeft zeer duidelijk bij de installatie der Commissie aangegeven, dat Nederland gaarne zou helpen, waar Curaçao bij al zijn armoede toch ook altijd bereid was het Moederland te steunen bij het voorkomen van algemeene rampen en nooden.

Reden, waarom wij den gullen schenkers in overweging meenen te mogen geven, of het nu niet in den geest is van het K. N S. C. en liefdadig Nederland, de niet overgemaakte gelden te besteden voor de armen onzer Kolonie. Het Ondersteuningsfonds „Nederlandsche Antillen" werd gevormd uit de resteerende gelden van liefdadig Nederland voor onze armen. Wat nu, voor Nederland bestemd, onverzonden hier overbleef, zou zeer goed gestort kunnen worden in dat fonds, door Nederland zelf gesticht. Men versterkt dan een Nederlandsch fonds voor de armen, en dat was het hoofddoel der gecollecteerde liefdegaven.

### Automobielen.

Zondagmiddag kon men aan den Waterkant van de Overzijde zien, dat er iets bizonders verwacht werd. Het balcon van *Hotel Americano* was met nieuwsgierigen opgevuld, die de halzen rekten, of het nog niet kwam. Ook op straat zag men verschillende groepjes van menschen, die op iets wachtten.

Eindelijk tegen zessen, daar kwamen ze over de brug; we telden al 15 auto's, maar er werden er wel 40 verwacht. Het was een alleraardigst gezicht, dat vroolijk rond rijden over den Waterkant De Curaçaosche Chauffeuse, Mejuffr. REBECCA MADURO zat ook aan 't rad en stuurde haar kar. We begrepen, dat deze massarit als inauguratie der Jongedame bedoeld was.

De Politie zag toe, dat bij het open afrijden der brug, de noodige voorzichtigheids-afstanden werden in acht genomen.

### Burgerlijke stand.

In *De Cur. Crt.* van Vrijdag 26 Februari komt een OPGAAF voor van het aantal geboorten etc. van de 4 buitendistricten gedurende de maand December.

Het is derhalve nu de tijd beleefdelijk te verzoeken voortaan bij de volgende maandelijksche statistieken ook het stadsdistrict te willen opnemen. De Burgerlijke Stand wordt wel iedere week gepubliceerd, maar ontbreekt bij de statistische overzichten. Met een kleine moeite is deze maandlijst compleet te maken en een volledig overzicht over het eiland Curaçao te verkrijgen. De statistieche gegevens zullen er door winnen.

### De Prins Frederik Hendrik.

Gisterenmiddag liep dit schip hier binnen. De Gezagvoerder, Kapitein METUS leed aan hevige koorts, maar was, volgens den dokter van het schip, eerst gisterenmorgen ziek geworden. De Geneeskundige Raad kwam bijeen en besloot uit voorzichtigheid het schip in observatie te houden in het Schottegat. Aldus geschiedde. De Politie waakte tegen elke communicatie met den wal.

Aan boord van het schip bevindt zich ook de President van Haïti, Grl. DAVILMAR THÉODORE in gezelschap zijner Echtgenoote en 8 leden zijner familie.

Zooals men weet, werden zijn troepen onder aanvoering van Generaal HORELLE MONTPLAISIR verslagen door Grl. VILBOUIN GUILLAUME, die nu weer op den Presidentszetel zit. Grl. HORELLE MONTPLAISIR wilde met zijn Etat Mayor vluchten naar een Haïtiaansch Oorlogsschip, maar het bootje, dat hem erheen bracht, kantelde en de generaal kwam om in de golven.

Ex-president ORESTE ZAMOR is juist verleden week van hier vertrokken. Jammer, anders hadden wij diens ontmoeting met zijn Senator DAVILMAR THEODORE wel eens willen bijwonen. Als deze nu maar lang genoeg hier blijft, kan hij de komst van VILBOUIN rustig afwachten.

### Officiëele berichten.

Aan den kommies 2de klasse der belastingen op Aruba, R. R. Odor, is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De loods te St. Nicolaas-baai op Aruba, F. de Paula Croes, is gedurende den verloftijd van den titularis, tevens belast met de waarneming van de functiën van havenmeester en loods te Paardenbaai aldaar.

Aan Mej. C. H. W. van Eps, onderwijzeres 4de klasse aan de Emmaschool alhier, is om gewichtige redenen een week verlof verleend, en Mej. A. A. Ecker, in het bezit eener akte als onderwijzeres 3de klasse is gedurende den verloftijd van Mej. van Eps, geplaatst aan de Emma-school.

Aan den Chef van het kuststation voor D. T. op Bonaire J. W. P. Peilker, is om gewichtige redenen twee weken verlof verleend en de korporaalseiner bij het kuststation alhier C. G. Planken is tijdelijk belast met de functiën van Chef van het station op Bonaire.

Aan den kommies 2de klasse der belastingen alhier A. J. Tuynebreyer is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

In de plaats van den heer L. O. Lampe, die, door zijne benoeming tot ontvanger enz. op St. Martin N. G., voorzitter is geworden van de commissie van aanslag voor de grond- en gebruikbelasting aldaar, is benoemd tot plaatsvervangend lid dier commissie, de heer L. Conner.

Aan den geëmployeerde M. P. B. Gorsira, thans met verlof in Nederland, is om gewichtige redenen een jaar verlofsverlenging verleend.

## Posterijen.

*Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven*

José Alvarez, J. R. Beaujon, Locadi Binanol, Isabel Bronswinkel. Isaac Correa, Teodoro Bulbay, Manning & Co., Luis Michel, Maria Panneflek, A Mazidabano, Frederik Roberto 2, Anton Salzedo, C L. Schultz, Tomas Pereira Cuervo. Aurora Romero. Petronilia Grans, L. Nicolaas H. c|o C. F. Muskus & Co., Leonor Peija, M. A Villaroel.

Aangeteekende stukken: Alberto Badaracco, Manuel St. Da Costa Gomez, Joh. M. C. Hueck, Maria Janes rebut, Henrigues R. Koffiel, Florelle Monplaisie, rebut Alfredo Moron, J. N. Henriquez.

Drukwerken: Gabo Joltheer, Fábrica de cigarillos La Americana.

Drukwerken zonder adres: Union Ibero-Americana 2.

## Muziekuitvoering.

Zondagavond om 7.30 uur, Overzijde.

PROGRAMMA.

1 Een! Twee! Marsch G. Klamer.
2. Soleil d' Espagne Fantasie P. Kelsen.
3. L'ange des Concerts Valse 1 uitv. Marsal.
4. Si j'etais Roi Ouv. 1 uitv. G. Adam.
5. With Trumpet and Drum Marsch 1 uitv. Weldon.
6. Fantaisie sur La Juive 1 uitv. Halevy.
7. La Timide Redowa M. Kessels.
8. Bella Imagen Danza S. Madera.

## Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd 12 ratten.

## Scheepsberichten.

(OFFICIEEL).

*Gedurende de maand Jan. zijn*

| Binnengekomen. VAN | | Uitgezeild. NAAR | |
|---|---|---|---|
| Aruba | 18 | Aruba | 23 |
| Azua | 1 | Bonaire | 33 |
| Bonaire | 35 | Bovenw.eilanden | 1 |
| Bovenw. eilanden | 1 | Guanta | 1 |
| Granada | 1 | La Vela de Coro | 6 |
| La Vela de Coro | 7 | Maracaibo | 16 |
| Maracaibo | 10 | Pto Cabello | 3 |
| Pto. Cabello | 4 | San Juan P. R. | 1 |
| Pto Rico | 2 | St Lucie | 1 |
| Sto Domingo | 3 | Sto Domingo | 3 |
| Zee en de baaien | 1 | | |
| totaal | 83 | totaal | 88 |

Februari steekt weer gunstig af bij de eerste maand van 't jaar.

Er liepen 3 zeilers meer binnen dan in Januari. Het aantal uitgezeilde in Februari overtrof dat van Januari met 9.

De stoomvaart was echter merkelijk minder. Het aantal binnengeloopen stoomschepen daalde van 30 in Januari tot op 22 in de afgeloopen maand.

Maar dat zal wel hoofdzakelijk moeten worden toegeschreven aan het feit dat Febr. 28 dagen telt en Januari 31.

# Buitenland.

## Italie en Oostenrijk.

Men schrijft uit Milaan, dat in Italië met ingespannen aandacht wordt gevolgd, wat er thans te Weenen geschiedt. Men hecht zeer groote beteekenis aan de reis, van den Aartshertog-troonopvolger van Oostenrijk naar den Keizer van Duitschland in diens hoofdkwartier, evenals aan de aankomst van den Oud-Stadhouder van Elzas-Lotharingen, Von Wedel. Voorts zijn er duidelijke teekenen waar te nemen van een crisis te Weenen en zoowel Italië als Roemenië zijn thans op hun qui-vive.

De „Corriere della Sera" geeft daaraan uiting door een artikel, waarin gezegd wordt, dat het nu meer dan ooit tijd is, dat Italië alle krachten in de weegschaal legt. De houding tegenover Oostenrijk moet nu eens en voor altijd, bepaald en bekend worden. De toekomst van Italië op de wereld hangt daarvan af, concludeert het blad. Inderdaad, er begint zich een catastrophe te vormen in Oostenrijk-Hongarije. Italië en Roemenië schijnen tot op 't laatste oogenblik te willen wachten. Er zou feitelijk ook thans niet veel kunnen gedaan worden, daar de weersgesteldheid in Noord-Oost-Italië en in geheel Roemenië, de Karpathen, Servië, enz. alle handeling van belang zou beletten. De sneeuw moet eerst smelten. Echter kan er iets onverwachts geschieden en dat is het wat menigeen hier zoo zenuwachtig maakt. Want elke gebeurtenis kan noodlottig zijn voor Italië, waardoor het een goede kans, die maar eens per eeuw zich voordoet, verloor.

Het optrekken der Duitschers naar de Servische grens wordt ook als iets zonderlings beschouwd, daar Duitschland toch elders, op belangrijker terrein van den oorlog, alle strijdmachten noodig heeft. Een kleine zwenking Westwaarts en die Duitsche troepen staan aan de Noord-Oost-grenzen van Italië.

Dat er iets broeit is zeker. Reeds seinde ik enkele dagen geleden over een soort algemeene uittocht van Oostenrijksche families, o.a. uit Rome en Genua, naar de grens. Thans is daaraan toe te voegen, dat uit Tyrol bericht is gezonden, dat bij alle Oostenrijksche grensforten, o.a. bij Kufstein aanzienlijke versterkingen in den vorm van artillerie en versperringsmateriaal zijn aangekomen.

Het grensverkeer over de bergpassen tusschen Tyrol en Oostenrijk, ook via Zwitserland, wordt door de Oostenrijksche grenswacht zeer bemoeilijkt en de post, per trein naar hier komende uit de richting Venetië en Triëst, ondervindt ongemotiveerd lange vertragingen. Dat al deze verschijnselen duiden op ernstige gebeurtenissen binnen korten tijd, is zeker en hier te Milaan is de onrustige stemming, gepaard met een zenuwachtige haast in officiëele kringen zeer duidelijk waarneembaar.

### De houding van Bulgarije.

De Bulgaarsche afgevaardigde Gennadiëf verzekerde den vertegenwoordiger van het „Berliner Tagebl." te Rome met stelligheid, dat Bulgarije ongetwijfeld trouw zou blijven aan zijn vriendschap voor Duitschland- en Oostenrijk-Hongarije.

Volgens de „Vossische Ztg." is de Bulgaarsche intellectueele wereld zeer voor Oostenrijk en Duitschland ingenomen en staat evenals het officierencorps grootendeels aan hun zijde. Het blad verwacht dat Bulgarije partij zal kiezen ten gunste der centrale keizerrijken, indien Roemenië zich bij de Triple Entente zou aansluiten.

### De houding van Italië.

Uit Milaan wordt aan de Köln Ztg. gemeld, dat onlangs een nationaal congres gehouden is van de oorlogsgezinde politieke partijen. Een honderdtal vereenigingen waren vertegenwoordigd. Er werd een motie aangenomen, voorgesteld door Musolino, directeur van de Popolo d'Italia, waarin aan de regeering de onmiddellijke en openlijke opzegging van het verdrag der Triple Alliancie werd gevraagd en o.m. zelfstandig handelen van Italië ten opzichte van het Europeesche conflikt werd verlangd.

Het blad vermeemt tevens, dat de partijleiders der radicale partijen met op drie na algemeene stemmen besloten hebben voor te stellen, dat Italië zal ingrijpen in den oorlog ook in de toekomst.

De „Stampa" heeft verschillende Italiaansche afgevaardigden hun meening over de interventie van Italië in den oorlog gevraagd. Signor Giolitti en een groote meerderheid der afgevaardigden, zijn van oordeel, dat Italië voor het oogenblik neutraal moet blijven, doch zich tevens gereed moet houden om in te grijpen, zoodra 's lands belangen zulks noodzakelijk maakten. Het blad voegt hieraan toe, dat een der meest op den voorgrond tredende politici verklaarde, dat er verschillende teekenen zijn, die er op wijzen, dat Duitschland bereid zou zijn, Italië's rechten om Trente en Triëst te bezetten te erkennen en in geval van een bezetting dezer twee steden niet ten behoeve van Oostenrijk zou intervenieeren.

### Italië en Roemenië.

Het blad „Rjesjt" uit Petrograd bevat een mededeeling van zijn diplomatieken medewerker, waarin deze zegt:

„Het is inderdaad in overeenstemming met de feiten, dat Italië en Roemenië oorlogstoebereidselen maken, maar in welingelichte diplomatieke kringen hecht men daaraan niet buitengewoon veel beteekenis. Onze diplomaten gelooven niet aan een aanstaand ingrijpen van Italië en Roemenië. Beide landen hebben blijkbaar besloten het oogenblik der wijziging in de kaart van Europa af te wachten om dan met eischen te komen.

### De houding van Roemenië.

Het Roemeensche parlement zou 28 Jan. bijeenkomen. De regeering zou dan voorstellen doen tot de noodzakelijke maatregelen in verband met de aanstaande mobilisatie. De leider der conservatieven, Greceanu, zeide in een rede te Jassay, dat het Roemeensche leger geheel gereed is en zich aan de zijde der Triple Entente zal scharen. Roemenië zou in beginsel reeds tot interventie hebben besloten. Roemenië heeft bij Zwitsersche firma's voor een millioen kronen verband- en geneesmiddelen besteld. Alle Roemeniërs, meest studenten, hebben Zwitserland verlaten om naar het vaderland terug te keeren.

Verder wordt uit Petrograd aan de „Temps" geseind, dat de Duitsche regeering een protest aan de regeering van Roemenië heeft ter hand gesteld, waarin de aandacht wordt gevestigd op de feiten, dat 1o. Roemenië bevel heeft gegeven tot een mobilisatie, in welk bevel zou staan, dat Roemenië binnenkort vijandelijkheden zal beginnen tegen Oostenrijk-Hongarije; 2o. de Roemeensche regeering de verspreiding van revolutionnaire proclamaties in Zevenburgen, ten doel hebbende een opstand der Roemeensche bevolking tegen Hongarije te bevorderen, niet verhindert maar op allerlei wijzen aanmoedigt.

Elk van deze feiten zou als een vijandige daad tegenover Oostenrijk-Hongarije beschouwd worden.

In officiëele kringen te Parijs heeft men geen bevestiging van dit bericht aan de „Temps" uit Petrograd kunnen krijgen. Voorts wordt er op gewezen, dat een dergelijke stap door den Oostenrijkschen gezant te Boekarest gedaan had moeten worden, eerder dan door den Duitschen gezant.

De bijzondere missie uit Boekarest, die twee maanden in Engeland is geweest, heeft haar taak met goed gevolg ten einde gebracht. Het voornaamste doel der onderhandelingen, nl. het tot stand brengen eener leening, is bereikt. De leening zal vijf millioen ponden sterling bedragen.

Dit bericht ontleent zijn belang vooral aan het feit, dat men in Engeland van meening is, dat Roemenië slechts op de tot standkoming der leening wachtte om actief op te treden.

*DE HEER EN MEVROUW*

**M. H. Penso-Maduro**

*hopen op Zaterdag, den 13den dezer, hunne 40-jarige echtvereeniging te vieren, bij welke gelegenheid zij gaarne hunne vrienden zullen ontvangen om 8 uur 's avonds ten hunne huize „Zorgvlied" — Penweg.*





*De Commissie, die zich in de kolonie Curaçao tot taak gesteld had, gelden in te zamelen voor het Koninklijk Nationaal Steun-Comité 1914, werd midden Januari in kennis gesteld met een telegram van Z. Ex. den Minister van Koloniën, waarin deze, op grond van den economischen toestand op de Benedenwindsche eilanden, den raad gaf, den gevers aan het Kon. Nationaal Steun-Comité in de kolonie, in overweging te geven, hunne bijdragen te staken en deze voor hier aan te wenden*

*De Commissie was echter van meening, dat men van de verplichtingen, geheel vrijwillig aangegaan ten opzichte van het Kon. Nationaal Steun Comité, alleen door dit Comité ontheven kon worden en werd besloten:*

*1e. dienaangaande een schrijven aan het Comité te zenden met verzoek te telegrafeeren, of de bijdrage van Curaçao al dan niet verder zou worden aanvaard;*

*2e. in afwachting van dit telegram, wel de bijdrage over Januari te innen, doch niet naar Nederland over te zenden.*

*Nu is dezer dagen een telegram ontvangen van het Comité, dat van de bijdrage van Curaçao verder werd afgezien, wat de Commissie deed besluiten, de geïnde gelden, die nog niet waren overgemaakt, aan de gevers terug te geven, wat eerstdaags door den Secretaris Penningmeester zal geschieden, waarna deze rekening en verantwoording zal afleggen.*

*De Commissie zegt allen, die hebben bijgedragen, hartelijk dank voor hunne giften en betreurt het, dat de eenmaal aangevangen arbeid niet ten einde kon worden volbracht.*

*Curaçao, den 1en Maart 1915.*

*DE COMMISIE:*

*Leon V. Leyba, Voorzitter.*
*H L Bierman*
*J. M. J. Ellis*
*My C Henriquez*
*E H. L. Maduro*
*H. Meerdink*
*H. W. L van Meeuwen, Secr Pen.*
*W. R Menkman*
*E M. Penso*
*L. van der Veen Zeppenfeldt*
*C. N. Winkel.*











# HAVEN-NIEUWS.

## VAN 27 FEB.—13 MRT.

| Schip | Kapitein | Aankomst | van | Vertrek | naar |
|---|---|---|---|---|---|
| *Maracaibo* | G W Goodman | 27 Febr. | New-York | 27 Febr. | Maracaibo |
| *Merida* | A Johanson | 28 „ | Maracaibo | 1 Maart | La Guayra |
| *Merida* | A Johanson | 3 Maart | La Guayra | 4 „ | Maracaibo |
| *Maracaibo* | G W Goodman | 4 „ | Maracaibo | 4 „ | New-York |
| *Caracas* | Furst | 4 „ | New-York | 4 „ | La Guayra |
| *Prins Maurits* | N A de Boer | 6 „ | Amsterdam | 7 „ | New-York |
| *Caracas* | Furst | 10 „ | La Guayra | 10 „ | New-York |
| *Merida* | A Johanson | 10 „ | Maracaibo | 10 „ | Maracaibo |
| *Zulia* | S S Morris | 13 „ | New York | 13 „ | Maracaibo |
| *Pr Fr Hendrik* | J C Metus | 5 „ | New York | 6 „ | Amsterdam |
| *Nemesis* | Lindsay | 24 Jan | Galveston | ? | ? |
| *Albergen* | Barendts | 28 Febr. | Maracaibo | 1 Maart | New York |
| *Siena* | Ferraro | 10 Maart | Colon | 10 „ | Genova |

| Schoeners. | Aankomst | van | Schoeners. | Vertrek | naar. |
|---|---|---|---|---|---|
| *Refugio H* | 28 Febr. | Aruba | *Maracaibo V* | 27 Febr. | Maracaibo |
| *España D* | 2 Maart | S. Domingo | *Estelle H* | 28 „ | Aruba |
| *Estelle H* | 2 „ | Aruba | *Refugio H* | 2 Maart | Aruba |
| *Maria Leoncita* | 1 „ | Maracaibo | *Rosa Maria H* | 2 „ | Aruba |
| *Clicia V* | 4 „ | Bonaire | *Virginia* | 1 „ | Vela de Coro |
| *Virginia H* | 4 „ | Vela de Coro | *Clicia* | 1 „ | Bonaire |
| *Silfide H* | 4 „ | Pto Rico | *Gacela* | 2 „ | Maracaibo |
| *Juan Luis* | 4 „ | Aruba | *Cinco Hermn. C* | 2 „ | Aruba |
| *Coronia H* | 6 „ | Bonaire | *Maria Leoncita* | 3 „ | Aruba |
| | | | *Frieda H* | 4 „ | Maracaibo |
| | | | *España D* | 6 „ | Sto Domingo |
| | | | *Estelle H* | 6 „ | Isl Barlov. |

N. B. Wanneer de Holl. Boot *Prins Frederik Hendrik* naar Holland vertrekt, is nog niet bekend.